

[Jens Møller.]

kan finde frem til noget i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Kaj Hansen (DKP):

I dag kan vi konstatere, at der her i salen er meget stor omsorg for formueejerne her i landet. Der er fra mange sider udtalt velvilje over for at forhøje formuegrænserne, men da vi i fredags behandlede de lovforslag om en engangshjælp til folke- og invalidepensionisterne, var der ikke den samme velvilje.

Ændringsforslag nr. 1 kan vi ikke støtte, idet vi ikke finder, at dødsbopeskattningen er urimelig.

Om ændringsforslag nr. 2, der går ud på at hæve den gældende formuegrænse til 400.000 kr., vil jeg sige, at vi havde gerne fastholdt en grænse på 300.000 kr. i betragtning af de store befolkningsgrupper med mindre indtægter, som netop økonomisk er trængt hårdt i denne tid. Når vi alligevel vil overveje dette ændringsforslag positivt, skyldes det to ting. For det første, at der i ændringsforslaget endvidere indgår, at beskatningspromillen for formuer på over 3 mill. kr. skal sættes op fra 9 promille til 12 promille, og det synes vi er noget rigtigt og noget positivt, som vi gerne vil medvirke til.

Dernæst spiller det også ind i vore overvejelser, at den forrige regering væltede på et forslag om formuegrænserne, og vi ser gerne, at den samme skæbne vil overgå denne regering.

Ændringsforslag nr. 3 skulle gå ud på at give kvinden ligeberettigelse med hensyn til formuebeskatning, og hr. Glistrup talte meget rørende om dette. Men vi hopper nu ikke på den limpind og slet ikke i den udformning, det har fået her. Det er dog et mærkeligt sted at begynde. Det er jo sådan, at hvad angår de sociale ydelser, finder der netop en sambeskatning sted til skade for de ægtepar, der modtager de sociale ydelser. Jeg vil da gerne sige til de partier, der gerne vil være med til at skabe ligeberettigelse, at vi er absolut hjemme på det område, og vi forventer imødekommenhed over for dette spørgsmål, når vi kommer frem til det.

Men nu vi er ved formuerne, synes jeg også, man skulle overveje en anden ting. Jeg tror, man skulle overveje en engangsskat på de store formuer, det er noget, der

før er gennemført her i folketinget. Det kunne være, at en sådan engangsskat på de store formuer bl. a. kunne bidrage til, at vi kunne lette i den anden ende, f. eks. hvad angår hjælp til folke- og invalidepensionisterne, og det bliver også snart meget aktuelt med en særlig hjælp til dem, der nu er ramt af arbejdsløshed.

Jeg skal kun kort sige til slut, at vi kan ikke medvirke til ændringsforslag nr. 1, at vi er positivt indstillet over for ændringsforslag nr. 2, og at vi ikke kan medvirke til ændringsforslag nr. 3.

Mølgaard (DR):

Jeg skal ikke gøre nogen hemmelighed ud af det forhold, at retsforbundet ingen som helst sympati har for formueskatten i princippet. Hvis visse forudsætninger var indfriet, ville vi gerne medvirke til skattens totale afvikling.

Hvorfor skal de arbejdsskabte værdier, der puttes i en strømpesok og opbevares til senere brug eller eventuelt sættes i sparekassen, beskattes nok en gang? Hvorfor skal de bøsse til samfundsgildet nok en gang? Det virker opsparingsdræbende, det virker initiativdræbende og ud fra enhver betragtning urimeligt.

Hvis der havde foreligget visse andre forudsætninger end dem, der faktisk er til stede, hvis der f. eks. var politisk udsigt til, at regeringen ville gøre noget alvorligt ved de opsparede midler, som ikke stammer fra produktionen, men som blot er arbejdsfrie værdistigninger, monopolgevinster, jordværdistigninger, da ville retsforbundet gerne have medvirket til en lempelse af formuebeskatningen. Men det er øjensynlig ikke tilfældet. Det blev opklaret i det politisk-økonomiske udvalg forleden dag, og det er blevet refereret i adskillige dagblade, at regeringen bestemt ingen planer har om noget som helst indgreb over for de kolossale, helt urimelige jordprisstigninger, som finder sted.

På den baggrund er der altså ikke udsigt til, at der gribes ind over for disse formueværdistigninger, og vi må erkende, at det er arbejdsfrie værdistigninger, der først og fremmest giver grundlaget for formuestigningerne. I betragtning af denne situation mener vi fra retsforbundets gruppes side ikke, at vi kan gøre andet end at tilslutte os